

2023. április 8., Nagyszombat – Mt 28,1-10

„Ne féljete! Menjete, számoljate be a testvéreimnek a történetekről, hogy aztán elmenjenek Galileába. Ott majd viszontlátnak engem.”

Fejlődött valamit is az ember a bibliai időktől fogva? Közel sem vagyunk úgy kiszolgáltatva a környezetünknek, mint Jézus korában, mégis fortélyos félelmek kínoznak bennünket... Ma a bonyolult élet szülte bizonytalanság mérgezi meg a lelkünket, kapcsolatainkat. Állandóan új helyzetbe kerülünk, döntési helyzetben vagyunk, s mivel állandó a rohanásunk, nincs időnk kiérlelni a döntéseinket. A biztos fogódzót keressük – Jézus nélkül – hiába.

Maga Jézus úgy biztatta tanítványait, hogy

- ne féljünk a napi megélhetéstől, mert gondot visel ránk;
- az üldözéstől, inkább legyünk boldogok,
- a bizonytalan jövőtől, mert Vigasztalót küld,
- s ha hiszünk és bízunk, a vízen is járhatunk, mint ő.

A biztonságérzet a hiten alapszik. A galileai asszonyokat azon a húsvét reggelen az angyal fogadta Jézus üres sírjánál. A föltámadásról beszélt, és emlékeztette őket, hogy Jézus előre jelezte, hogy meg fog halni, de az Atya megdicsőíti. De ezt a hír olyan horderejű, hogy tovább kell adni a tanítványoknak, a közösségben kell megélni. A mi feladatunk is a Jézus föltámadása fölötti öröm hirdetése.

Át tudom élni a megváltottság érzetét? Megteszek-e mindent, hogy megértsem és átéljem ezt az élményt? Ha kételyeim vannak, igyekszem-e tisztába jönni a gondolataimmal? El tudom-e fogadni, hogy van olyan titok, amit nem fejthetek meg észérvekkkel, saját emberi erőfeszítéssel? Csak a kételyeimet osztom meg az emberekkel, vagy a megváltottság, a fölszabadulás érzését is? Tudniillik hogy semmi nem tud elválasztani Jézus szeretetétől. Még bizonytalanságom, saját kétségeim se...

Benyhe Zsuzsi, Budapest